

Седекїа царь Іерусалимскїй беше около двадцеть години, когато почена да царѣва, и младостьта му въ толкѣва многѣ безчинны работы го приведе, щото потѣпка сички те законы и церковны и граждански, и каквото некой не обузданъ конь тичеше безчинно въ секое безчестїе, и въ секаквы лошаковы работы. А Богъ, щото дума: Не хошѣ смерти грѣшника, но еже шьратитиса и живѣ быти емѣ,, Проваждаше многѣ пяти Іеремїа и другї те пророцы за да го совѣтѣватъ да се остави отъ лошаковы те си работы, и отъ злы те си обычаи; обаче споредъ каквото говори Дѣхъ сватый: „Нечестивыйо кога се“ удари на лошаковы работы сичкото презира,, Ожесточисе Седекїа, каккото вторый Фараонъ, отъ Бога не се боеше, нити пакъ отъ Іеремїа се срамѣваше, догдѣ се и распали гнѣвъ Божїй на него, и нема вече време за исцѣленїе, сирѣчь: като му се прогнѣви Богъ, подигна най лютаго на тоя свѣтъ мѣчителя Навѣходоносора царя Ассїрійскаго, кой то като дойде со съ многочисленно воинство, обсади и обиколи сичкїя градъ Іерусалимскїй. Тогава Седекїа царь се смысли за Бога и за пророцы те, проважда Іеремїа пророка да се моли на Бога за него, обаче Іеремїа не се моли, но и да се моли Богъ го не слѣша вече. И така Навѣходоносоръ мѣчитель влезна во сватый градъ Іерусалимъ, потѣпка храмъ, разграби свѣщенны те сосѣды, искла сички те отъ мало до големо, най послѣ ѹлови и самаго царя Седекїа, и закла сички те му